

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2801/2020
15.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Чепић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Тешаћ, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 58/2020 од 16.01.2020. године, у седници одржаној 15.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 58/2020 од 16.01.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1414/2018 од 28.03.2019. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга исплати 7.500 евра у динарској противвредности, како је изреком наведено. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 82.300,00 динара, са законском затезном каматом, како је изреком наведено.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 58/2020 од 16.01.2020. године, одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду, у делу става првог изреке, у односу на главни дуг и почетак тока камате, као и у ставу другом изреке. Преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке у односу на начин обрачуна камате, тако да се обавезује тужени да тужиоцу на досуђени износ главног дуга плати законску затезну камату на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе ЕЦБ, како је изреком наведено.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају, зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, тужени није доказао да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, као што је спор у конкретном случају, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради дуга поднетој суду 04.04.2018. године означена је вредност предмета спора у износу од 885.000,00 динара, колико износи и вредност предмета спора коју је првостепени суд означио у уводу пресуде и која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на утврђење, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

Ревизија изјављена против другостепене одлуке којом је преиначена пресуда у делу одлуке о камати, дакле, против одлуке којом је одлучено о споредном тражењу, које не чини његово главно потраживање, је недозвољена, сходно члану 403, у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**